

EMF Eurocup v malém fotbale, Sunny Beach 18.9. - 22.9.2024

Poprvé v historii HAFA Havlovice jsme vyrazili na dlouhou cestu do Bulharska, letoviska Sunny Beach, kde se konal závěrečný turnaj EMF Eurocup v malém fotbale. Zúčastnilo se ho 28 mužstev. Na cestu jsme odjeli v úterý odpoledne, a to vlakem z Hradce Králové přes Pardubice do Bratislavy, kde jsme přespali. Ráno v 5.45 hodin následujícího dne jsme se letecky přesunuli do Burgasu a následně přistaveným autokarem na hotel, kde jsme se společně s ostatními týmy ubytovali.

Už v 17.00 hodin nás čekalo první utkání proti slovenskému mužstvu Rising Prospect Košice, které ve svém středu mělo několik reprezentantů Slovenska v malém fotbale. Upřímně jsme vůbec nevěděli, do čeho jdeme, jaká bude organizace turnaje, fotbalová úroveň a celé zabezpečení této akce. Turnaj se odehrával na umělé trávě městečka Sveti Vlas, které bylo vzdálené od hotelu cca 4 km a my po příjezdu na stadion okamžitě zjistili, že turnaj bude velice dobře organizován. Každý zápas snímaly 3 kamery, nad hřištěm létal dron, po zápase probíhaly rozhovory s vybranými hráči a celkově bylo vidět, že se jedná o prestižní turnaj. Každý zápas bylo možné sledovat live přes youtube kanál, po zápase byly sestříhány nejzajímavější okamžiky, prostě špičkové zajištění.

V samotném premiérovém zápase jsme celkem brzy prohrávali a v podstatě se „učili“ hrát malý fotbal na velké úrovni. Postupně jsme přebírali taktovku utkání, podařilo se nám vyrovnat brankou Petra Rybičky a vytvořili jsme si neuvěřitelné množství šancí, hlavně ve druhém poločase, abychom nakonec dostali smolnou branku a odešli z utkání poražení 1:2. To, co pochytal slovenský reprezentační brankář, jsem snad ještě neviděl. Zápas byl pro nás obrovská zkušenost, a přestože jsme byli všichni zklamaní z výsledku, nechybělo odhodlání udělat vše pro to, abychom postoupili do dalších bojů. Ze sedmi čtyřčlenných skupin postupovala vždy první dvě mužstva a ještě nejlepší dva celky ze třetích míst.

Druhý den jsme šli na obháje titulu z loňského roku, rumunskou Borussia Sibiu (největšího favorita turnaje) a věděli jsme, že pokud prohrajeme, tak si o postupu ze skupiny můžeme nechat jenom zdát. Začátek utkání byl takové oťukávání, taktická bitva, bylo vidět, o jak důležitý zápas se jedná. Postupně si mužstva vytvořila šance na obou stranách, myslím si, že jsme měli vyloženější, ale první poločas skončil bez branek. Nám se podařilo v druhém poločase po autovém vhazování a brance Luboše Pavlíčka jít do vedení. Rumuni zvýšili obrátky na jiný stupeň, trochu to otevřeli a my mohli z brejku jít do dvoubrankového vedení. Bohužel jsme uklidňující branku nevstřelili, ale obrovskou bojovností a touhou uspět jsme nakonec jako jediní na turnaji Rumuny porazili. Obrovská euforie, zároveň úleva, kámen ze srdce... a nakročeno k postupu ze skupiny.

V podvečer nás čekalo poslední utkání ve skupině, kde jsme narazili na outsidersa - chorvatský MNK Draškovič Varaždin, který jsme porazili vysoko 7:1. Čtyři branky (jednu z penalty) vstřelil náš nejlepší hráč a brankář v jedné osobě Roman Čáp, další branky přidali Patrik Doubic, Petr Rybička a Luboš Pavlíček. Podařilo se nám postoupit z velmi těžké skupiny z druhého místa a těšili jsme se na soupeře - vítěze skupiny D Černohorce Dadi Gradnja Podgorica.

Utkání se hrálo v pátek 20. září 2024 a my do něho vstoupili naprosto skvěle a hned v první minutě jsme se ujali vedení střelou Romana Čápa. Bylo vidět, že Černohorci byli z této branky trochu otřeseni, šancí nebylo tolik jako v předešlých zápasech, přeci jenom šlo o postup do dalšího kola. Nám se podařilo zvýšit na 2:0, bohužel nám rozhodčí branku neuznal, naopak jsme inkasovali 11 minut před koncem utkání na 1:1 a tři minuty před koncem soupeř sehrál skvěle autové vhazování a šel do vedení 2:1, které už do konce utkání uhájil. Bohužel jsme tak vypadli z turnaje s pozdějším vítězem, který ve finále na penalty porazil ty Rumuny, které jsme přehráli ve skupině. Nutno podotknout, že zaslouženě, hlavně takticky byli někde jinde než my. Přesto všichni naši hráči zaslouží poděkování za skvělou reprezentaci, obrovskou bojovnost a nasazení v každém utkání.

Nevím, jestli bohužel nebo bohudík, ale měli jsme možnost se na tomto turnaji potkat s tím nejlepším, co zde bylo. Při troše štěstí na los jsme mohli jít třeba mezi poslední 4 mužstva, na druhou stranu jsme jako nováček překvapili a udělali obrovskou reklamu Havlovcům a vůbec celé Havlovické lize. Na turnaji byla ještě další dvě mužstva z České republiky, a to Borussia Dortmund Praha a FC Laguna Pardubice, která v konečném pořadí skončila až za námi. HAFA obsadila solidní 11. místo na turnaji, kde mimo našich soupeřů startovala mužstva z Anglie, Polska, Maďarska, Izraele, Rakouska, Řecka, Slovinska a Bulharska.

Myslím, že to byla pro všechny obrovská zkušenost, zážitek, reklama a já nevím co všechno. Pokud bude ještě někdy nějaké příště a všichni jsme se tam shodli, že bychom chtěli, protože cítíme, že jsme neřekli poslední slovo, tak už budeme vědět do čeho jdeme a co musíme zlepšit, abychom měli šanci uspět. Startovné s ubytováním přišlo na 6 400 EUR (160 000,- Kč), které se nám podařilo pokrýt díky sponzorům. Bez této podpory bychom turnaj nebyli schopni absolvovat. Hráči a členové doprovodu si hradili cestovné a další náklady spojené s turnajem, a to zhruba ve stejné výši jako bylo startovné.

Zúčastnili jsme se opravdu špičkového turnaje, spoustu věcí by šlo třeba ve vztahu k dalším ročníkům HAPO přenést do našich podmínek a zase to posunout o kousek dál.

Obrovské poděkování patří všem, díky nimž jsme se mohli tohoto turnaje zúčastnit: Obci Havlovice, TJ Sokol Havlovice, Havlovickému svazu malého fotbalu, firmám Rivet Factory s.r.o, Teamline s.r.o, CP Sport s.r.o, AT Consult s.r.o a Tomáši Keprtovi.

Hráči:

Roman Čáp ml., Matěj Jirousek, Pavel Borský, Petr Rybička, Luboš Pavlíček, David Mokrejš, Jakub Mokrejš, Vojtěch Řezníček, Patrik Dobic, Marek Voňka

Doprovod:

Miloslav Tohola, František Mokrejš, Roman Čáp, Eduard Kánský, Karolina Borská

Za celou výpravu zpracovali: Miloš Tohola a Roman Čáp